

GALAĆANIMA

1

2

3

4

5

6

ПОГЛАВЉЕ 1

Pavle apostol, ni od ljudi, ni kroz čoveka, nego kroz Isusa Hrista i Boga Oca, koji Ga vaskrse iz mrtvih,

² I sva braća koja su sa mnom, crkvama galatskim:

³ Blagodat vam i mir od Boga Oca i Gospoda našeg Isusa Hrista,

⁴ Koji dade sebe za grehe naše da izbavi nas od sadašnjeg sveta zlog, po volji Boga i Oca našeg,

⁵ Kome slava va vek veka. Amin.

⁶ Čudim se da se tako odmah odvrćate na drugo jevandjelje od Onog koji vas pozva blagodaću Hristovom,

⁷ Koje nije drugo, samo što neki smetaju vas, i hoće da izvrnu jevandjelje Hristovo.

⁸ Ali ako i mi, ili andjeo s neba javi vam jevandjelje drugačije nego što vam javismo, proklet da bude!

⁹ Kao što pre rekosmo i sad opet velim: ako vam ko javi jevandjelje drugačije nego što primiste, proklet da bude!

¹⁰ Zar ja sad ljude nagovaram ili Boga? Ili tražim ljudima da ugađjam? Jer kad bih ja još ljudima ugađjao, onda ne bih bio sluga Hristov.

¹¹ Ali vam dajem na znanje, braćo, da ono jevandjelje koje sam ja javio, nije po čoveku.

¹² Jer ga ja ne primih od čoveka, niti naučih, nego otkrivenjem Isusa Hrista.

¹³ Jer ste čuli moje življenje nekad u Jevrejstvu, da sam odviše gonio crkvu Božiju i raskopavao je.

¹⁴ I napredovah u Jevrejstvu većma od mnogih vrsnika svojih u rodu svom, i odviše revnovah za otačke svoje običaje.

¹⁵ A kad bi ugodno Bogu, koji me izabra od utrobe matere moje i prizva blagodaću svojom.

¹⁶ Da javi Sina svog u meni, da Ga jevandjeljem objavim medju ljudima neznabošcima; odmah ne pitah telo i krv,

¹⁷ Niti izidjoh u Jerusalim k starijim apostolima od sebe nego otidoh u arapsku, i opet se vratih u Damask.

¹⁸ A posle toga na tri godine izidjoh u Jerusalim da vidim Petra, i ostadoh u njega petnaest dana.

¹⁹ Ali drugog od apostola ne videh, osim Jakova brata Gospodnjeg.

²⁰ A šta vam pišem evo Bog vidi da ne lažem.

²¹ A potom dodjoh u zemlje sirske i kilikijske.

- ²² A bejah licem nepoznat Hristovim crkvama judejskim;
- ²³ Nego samo behu čuli da onaj koji nas nekad goni sad propoveda veru koju nekad raskopavaše.
- ²⁴ I slavljahu Boga za mene.

ПОГЛАВЉЕ 2

A potom na četrnaest godina opet izidjoh u Jerusalem s Varnavom, uzevši sa sobom i Tita.

² Ali izidjoh po otkrivenju, i razgovorih se s njima za jevandjelje koje propovedam u neznabošcima, ali nasamo s onima koji se brojahu kao najstariji, da uzalud ne trčim ili ne bih trčao.

³ Ali ni Tit, koji beše sa mnom, i beše Grk, ne bi nateran da se obreže.

⁴ I za lažnu braću koja dodjoše i privukoše se da uhode slobodu našu koju imamo u Hristu Isusu, da nas zarobe;

⁵ Kojima se ni sahat ne podasmo u pokornost, da istina jevandjelja ostane medju nama.

⁶ A za one koji se brojahu da su nešto, kakvi bili da bili, ja ne marim ništa; jer Bog ne gleda ko je ko; jer oni koji se brojahu kao najstariji, meni ništa ne dodaše;

⁷ Nego nasuprot doznajući da je meni povereno jevandjelje u neobrezanima, kao Petru u obrezanima

⁸ (Jer Onaj koji pomaže Petru u apostolstvu medju obrezanima Onaj pomaže i meni medju neznabošcima.)

⁹ I poznavši blagodat koja je meni dana, Jakov i Kifa i Jovan, koji se brojahu da su stubovi, dadoše desnice meni i Varnavi, i pristadoše da mi propovedamo u neznabošcima, a oni u obrezanima;

¹⁰ Samo da se opominjemo siromašnih, za koje sam se i starao tako činiti.

¹¹ A kad dodje Petar u Antiohiju, u oči njemu protiv stadoh; jer beše zazoran.

¹² Jer pre dok ne dodjoše neki od Jakova, jedjaše s neznabošcima, a kad dodjoše, ustručavaše se i odvajao se bojeći se onih koji su iz obrezanja.

¹³ I dvoličahu s njim i ostali Judejci, tako da i Varnava prista u njihovo dvoličenje.

¹⁴ A kad ja videh da ne idu pravo k istini jevandjelja, rekoh Petru pred svima: Kad ti koji si Jevrejin neznabožački a ne jevrejski živiš, zašto neznabošce nagoniš da žive jevrejski?

¹⁵ Mi koji smo rodjeni Jevreji, a ne grešnici iz neznabožaca,

¹⁶ Pa doznajući da se čovek neće opravdati delima zakona, nego samo verom Isusa Hrista, i mi verovasmo Hrista Isusa da se opravdamo verom Hristovom, a ne delima zakona: jer se delima zakona nikakvo telo neće opravdati.

¹⁷ Ako li se mi koji tražimo da se opravdamo Hristom, nadjosmo i sami grešnici, dakle je Hristos grehu sluga? Bože sačuvaj!

¹⁸ Jer ako opet zidam ono što razvalih, pokazujem se da sam prestupnik.

¹⁹ Jer ja zakonom zakonu umreh da Bogu živim; s Hristom se razapeh.

²⁰ A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u telu, živim verom Sina Božjeg, kome omileh, i predade sebe za mene.

²¹ Ne odbacujem blagodat Božje; jer ako pravda kroz zakon dolazi, to Hristos uzalud umre.

ПОГЛАВЉЕ 3

O nerazumni Galati! Ko vas je općinio da se ne pokoravate istini? Vi, kojima pred očima beše napisan Isus Hristos, a sad se medju vama razape.

² Ovo jedno hoću od vas da doznam, ili Duha primiste kroz dela zakona ili kroz čuvenje vere?

³ Tako li ste nerazumni? Počevši Duhom, sad telom svršujete?

⁴ Tako li uzalud postradaste? Kad bi bilo samo uzalud!

⁵ Koji vam dakle daje Duha i čini čudesa medju vama, čini li delima zakona ili čuvenjem vere?

⁶ Kao što Avraam verova Bogu, i primi mu se u pravdu.

⁷ Poznajte dakle da su oni sinovi Avraamovi koji su od vere.

⁸ A pismo videvši unapred da Bog verom neznabošce pravda, napred objavi Avraamu: U tebi će se blagosloviti svi neznabošci.

⁹ Tako koji su od vere, blagosloviće se s vernim Avraamom.

¹⁰ Jer koji su god od dela zakona pod kletvom su, jer je pisano: Proklet svaki koji ne ostane u svemu što je napisano u knjizi zakonskoj da čini.

¹¹ A da se zakonom niko ne opravdava pred Bogom, poznato je: jer pravednik od vere živeće.

¹² A zakon nije od vere; nego čovek koji to tvori živeće u tome.

¹³ Hristos je nas iskupio od kletve zakonske postavši za nas kletva, jer je pisano: Proklet svaki koji visi na drvetu:

¹⁴ Da medju neznabošcima bude blagoslov Avramov u Hristu Isusu, da obećanje Duha primimo kroz veru.

¹⁵ Braćo, po čoveku govorim, niko čovečiji potvrđen zavet ne odbacuje niti mu šta domeće.

¹⁶ A Avraamu i semenu njegovom rečena biše obećanja. A ne veli: i semenima, kao za mnoga, nego kao za jedno: i semenu tvom, koje je Hristos.

¹⁷ Ovo pak velim: zavet, koji je od Boga potvrđen za Hrista, ne odbacuje zakon, koji je postao posle četiri stotine i trideset godina, da ukine obećanje.

¹⁸ Jer ako je nasledstvo od zakona, onda već nije od obećanja, a Avraamu obećanjem darova Bog.

¹⁹ Šta će dakle zakon? Radi greha dodade se dokle dodje seme koje mu se obeća, i postavili su ga andjeli rukom posrednika.

²⁰ Ali posrednik nije jednog; a Bog je jedan.

²¹ Eda li je dakle zakon protivan obećanjima Božjim? Bože sačuvaj! Jer da je dan zakon koji može oživeti, zaista bi od zakona bila pravda.

²² Ali pismo zatvori sve pod greh, da se obećanje dade kroz veru Isusa Hrista onima koji veruju.

²³ A pre dolaska vere bismo pod zakonom čuvani i zatvoreni za veru koja se htela pokazati.

²⁴ Tako nam zakon bi čuvar do Hrista, da se verom opravdamo.

²⁵ A kad dodje vera, već nismo pod čuvarom.

²⁶ Jer ste vi svi sinovi Božji verom Hrista Isusa;

²⁷ Jer koji se god u Hrista krstiste, u Hrista se obukoste.

²⁸ Nema tu Jevrejina ni Grka, nema roba ni gospodara, nema muškog roda ni ženskog; jer ste vi svi jedno u Hristu Isusu.

²⁹ A kad ste vi Hristovi, onda ste seme Avraamovo, i po obećanju naslednici.

ПОГЛАВЉЕ 4

Ali velim: dok je naslednik mlad ništa nije bolji od roba, ako i jeste gospodar od svega;

² Nego je pod zapovednicima i čuvarima sve do roka očevog.

³ Tako i mi kad bejasmo mladi, bejasmo pod stihijama sveta zarobljeni;

⁴ A kad se navrši vreme, posla Bog Sina svog Jedinorodnog, koji je rođen od žene i pokoren zakonu,

⁵ Da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo.

⁶ I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svog u srca vaša, koji više: Ava Oče!

⁷ Tako već nisi rob, nego sin; a ako si sin, i naslednik si Božji kroz Isusa Hrista.

⁸ Ali tada ne znajući Boga, služiste onima koji po sebi nisu bogovi.

⁹ A sad poznavši Boga, i još poznati bivši od Boga, kako se vraćate opet na slabe i rdjave stihije, kojima opet iznova hoćete da služite?

¹⁰ Gledate na dane i mesece, i vremena i godine.

¹¹ Bojim se za vas da se ne budem uzalud trudio oko vas.

¹² Budite kao ja što sam; jer sam ja ko vi što ste. Braćo! Molim vas, ništa mi ne učiniste nažao.

¹³ A znate da vam u slabosti tela najpre propovedih jevandjelje;

¹⁴ I napasti moje, koja beše telu mom, ne prezreste, ni popljuvaste, nego me primiste kao andjela Božjeg, kao Hrista Isusa.

¹⁵ Kakvo beše onda vaše blaženstvo? Jer vam svedočim da biste, kad bi moguće bilo, izvadili oči svoje i dali meni.

¹⁶ Tim li vam postadoh neprijatelj, istinu vam govoreći?

¹⁷ Oni ne revnuju dobro za vas nego hoće da vas odvoje, da im revnujete.

¹⁸ A dobro je revnovati svagda u dobru, i ne samo kad sam ja kod vas.

¹⁹ Dečice moja, koju opet s mukom radjam, dokle Hristovo obličje ne postane u vama;

²⁰ Ali bih hteo sad da sam kod vas, i da izmenim glas svoj, jer ne mogu da se načudim za vas.

²¹ Kažite mi, vi koji hoćete pod zakonom da budete, ne slušate li zakon?

²² Jer je pisano da Avraam dva sina imade, jednog od robinje, a drugog od slobodne.

²³ Ali koji beše od robinje, po telu se rodi; a koji od slobodne, po obećanju.

²⁴ Koje znači drugo: jer su ovo dva zaveta: jedan dakle od gore sinajske, koja radja za robovanje, a to je Agar.

²⁵ Jer Agar znači Sinaj gora u arapskoj, i poredi se sa sadašnjim Jerusalimom, i služi sa decom svojom.

²⁶ A gornji Jerusalim slobodna je, koji je mati svima nama.

²⁷ Jer je pisano: Razveseli se, nerotkinjo koja ne radjaš; poklikni i poviči, ti koja ne trpiš muke porodjaja; jer pusta ima mnogo više dece negoli ona koja ima muža.

²⁸ A mi smo, braćo, po Isaku deca obećanja.

²⁹ No kako onda onaj što se rodi po telu gonjaše duhovnog, tako i sad.

³⁰ Ali šta govori pismo? Isteraj robinju i sina njenog; jer sin robinjin neće naslediti sa sinom slobodne.

³¹ Tako, braćo, nismo deca robinjina nego slobodne.

ПОГЛАВЉЕ 5

Stojte dakle u slobodi kojom nas Hristos oslobodi, i ne dajte se opet u jaram ropstva uhvatiti.

² Evo ja Pavle kažem vam da ako se obrežete Hristos vam ništa neće pomoći.

³ A opet svedočim svakom čoveku koji se obrezuje da je dužan sav zakon tvoriti.

⁴ Izgubiste Hrista, vi koji hoćete zakonom da se opravdate, i otpadoste od blagodati.

⁵ Jer mi duhom čekamo od vere nadu pravde.

⁶ Jer u Hristu Isusu niti šta pomaže obrezanje ni neobrezanje, nego vera, koja kroz ljubav radi.

⁷ Dobro trčaste; ko vam zabrani da se ne pokoravate istini?

⁸ To odvrćanje nije od Onog koji vas pozva.

⁹ Malo kvasca ukiseli sve testo.

¹⁰ Ja se za vas nadam u Gospodu da ništa drugo nećete misliti. A koji vas smeta poneće greh, makar ko bio.

¹¹ A ja, braćo, ako još obrezanje propovedam, zašto me gone? Tako se ukide sablazan krstova.

¹² O da bi odsečeni bili oni koji vas kvare!

¹³ Jer ste vi, braćo, na slobodu pozvani: samo da vaša sloboda ne bude na želju telesnu, nego iz ljubavi služite jedan drugom.

¹⁴ Jer se sav zakon izvršuje u jednoj reči, to jest: Ljubi bližnjeg svog kao sebe.

¹⁵ Ali ako se medju sobom koljete i jedete, gledajte da jedan drugog ne istrebite.

¹⁶ Velim pak: po duhu hodite, i želja telesnih ne izvršujte.

¹⁷ Jer telo želi protiv duha, a duh protiv tela; a ovo se protivi jedno drugom, da ne činite ono šta hoćete.

¹⁸ Ako li vas duh vodi, niste pod zakonom.

¹⁹ A poznata su dela telesna, koja su preljubočinstvo, kurvarstvo, nečistota, besramnost,

²⁰ Idolopoklonstvo, čaranja, neprijateljstva, svadje, pakosti, srdnje, prkosi, raspre, sablazni, jeresi,

²¹ Zavisti, ubistva, pijanstva, žderanja, i ostala ovakva za koja vam napred kazujem kao što i kazah napred, da oni koji tako čine neće naslediti carstvo Božije.

²² A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu, milost, vera,

²³ Krotost, uzdržanje; na to nema zakona.

²⁴ A koji su Hristovi, raspeše telo sa slastima i željama.

²⁵ Ako u duhu živimo po duhu i da hodimo,

²⁶ Da ne tražimo lažne slave razdražujući jedan drugog, i zavideći jedan drugom.

ПОГЛАВЉЕ 6

Braćo! Ako i upadne čovek u kakav greh, vi duhovni ispravljajte takvoga duhom krotosti, čuvajući sebe da i ti ne budeš iskušan.

² Nosite bremena jedan drugog, i tako ćete ispuniti zakon Hristov.

³ Jer ako ko misli da je šta, a nije ništa, umom vara sebe.

⁴ A svaki da ispita svoje delo, i tada će sam u sebi imati slavu, a ne u drugom.

⁵ Jer će svaki svoje breme nositi.

⁶ A koji se uči reči neka daje deo od svakog dobra onome koji ga uči.

⁷ Ne varajte se: Bog se ne da ružiti; jer šta čovek poseje ono će i požnjeti.

⁸ Jer koji seje u telo svoje, od tela će požnjeti pogibao; a koji seje u duh, od duha će požnjeti život večni.

⁹ A dobro činiti da nam se ne dosadi; jer ćemo u svoje vreme požnjeti ako se ne umorimo.

¹⁰ Zato dakle dok imamo vremena da činimo dobro svakome, a osobiti onima koji su s nama u veri.

¹¹ Vidite koliko vam napisah rukom svojom!

¹² Koji hoće da se hvale po telu oni vas nagone da se obrezujete, samo da ne budu gonjeni za krst Hristov.

¹³ Jer ni oni sami koji se obrezuju ne drže zakon, nego hoće da se vi obrezujete da se vašim telom hvale.

¹⁴ A ja Bože sačuvaj da se čim drugim hvalim osmi krstom Gospoda našeg Isusa Hrista, kog radi razape se meni svet, i ja svetu.

¹⁵ Jer u Hristu Isusu niti šta pomaže obrezanje ni neobrezanje, nego nova tvar.

¹⁶ I koliko ih god po ovom pravilu žive, na njima biće mir i milost, i na Izrailju Božijem.

¹⁷ Više da mi niko ne dosadjuje, jer ja rane Gospoda Isusa na telu svom nosim.

¹⁸ Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista sa duhom vašim, braćo. Amin.

For other languages please go to www.wordproject.org